

סדרת
הש"ס

תולין פרק עשרים שבת קלט

עין משפט
גד מצויה

כ"ו א ת"י ס"ג מה"ל
ספדרין הלכה ט
ס"ג (לוחין ר' טוס"ט
ח"ט ס"ח ס"טף כ

כ"ג ספ"ל וסרי"ג
מח"ל

כ"ו ב ת"י ס"י מה"ל
ספדרין הלכה ט
א סגן ע"ן קכ"ט מה"ל
ד" ס"י רמ"ז

ולישלח להו כר"ט. הא לא פריך לישלח להו כר' יאשיה דאמר
איט חיוב עד שיורע חסה ושעורה ותרין במסולת
יד דשנא הס לא פאלו כשוחא בכרמא מהו אלא הכא שטעה כרין
איסור כלאים ג' מיניס כאחד ועוד שחא לא ס"ל כר' יאשיה ואצ"ג
דק"ל כר' יאשיה בספיק דקחושין
(דף ל"ג) ח"ל לא להריחו [לא] ק"ל
כר' יאשיה ואמר נמי בכרמא פרק
מי שמתו (דף כ"ב) נהוג עלמא
כתלמא סבי כר' אילעי בראשית הגז
כרבי יאשיה בכלאים כר' יהודה בן
בסירא בדברי תורה מהו י"ל שלא
הו סטורין כן דהא קאמר נמי נהוג
כרבי יהודה בדברי תורה ואפ"ה
פליגי עליה אמוראי טובא בשמעתא
דהס וקאמר נמי כרבי אילעי
בראשית הגז דאמר איט טיהג אלא
בארץ ואפ"ה אמרינן בחולין בשילהי
פ' הורוע (דף ק"ג) אמר רב
חסדא האי טבחא דלא מפריש
מתנתא ליהו בשמתא דה' אלהי
ישראל ואמר נמי דרבא קניס אשחא
ואפילו רב נחמן גופיה דאמר נהוג
עלמא כתלמא סבי אמר ההס דקניס
גלימא ואפ"ה נהי דלא ס"ל כר' יאשיה
מ"מ לישלח להו כרבי יאשיה דכל
המיקל בארץ הלכה כמותו בחולין וי"ל
דלא סייך למימר הכי אלא בזמן של
איסור דהמתירו חושבו מין היתר
בארץ הלכה כמותו בחולין אבל בדבר
שאיט תלי אלא כוריעה חסה ושעורה
ותרין במסולת יד כהא לא אמר
הלכה כמותו בחולין. מ"ר :

רב עמרם חסידא מעניד פלה
רב משרשיא יהוב ליה פרוסה
לכרי כו'. קשיא לי אמאי הא אמרינן
לעיל דהלכה כר"ט דמיקל בחולין ולריך
לומר דבמקום לא היו בני תורה :
וליתן ליה לתינוק ישראל. אומר
רבי שקבלה הוא בדיט
סזה המקשה רב אחא בר יעקב והיית
הא דאמר בעיזובין בשילהי בכל
מערבין (דף מ' וס"ג) גבי ברכת זמן
על הסוס ביוה"כ דמפרש התם דלא
אפשר דהיכי ליעביד כו' ליתכיה
לתיטק ליה הלכתא כרב אחא בר
יעקב דילמא אחי למיסרך ולא מליט
במקום אחר דלית ליה לרב אחא אחי
סברא וי"ל דהוא הוא דפ' סברא
דנדה (דף כ"ג) דאתין ביממא דתמנא
מסוס גבתי ולא חיישין לסרך כתי
במקום לרך ולא נהירא דמאי שגא
דקייט טפי רב אחא בר יעקב מכל
שאר אמוראי דהתם ועל היהי דהתם
אומר ר"ט שמונת ליתן לתינוק לשתות
סוס של ברכה כי מיקלע מילה ביוה"כ
ולא חיישין דילמא אחי למיסרך כיון
שאין זה מנהג [בקבוט] ולא דמי לסוס
דיוה"כ דהו ידו ויכיל ליה אחי למיסרך
אף כשיהיה גדול כיון שעושין מנהג
לשתות בכל שנה ושנה ביוה"כ :

הורה בשותא בכרמא עירבובא ולישלח להו כר"ט דתניא *כישות ר' טרפן אומר אין כלאים בכרם וחבמים
אומרים כלאים בכרם וק"ל *כל המיקל בארץ הלכה כמותו בחולין לפי שאינן בני תורה מברין רב האי מאן
דבעי למיורע בשותא בכרמא ליורע רב עמרם חסידא מנגיד עילויה רב משרשיא יהוב ליה פרוסה לתינוק
גברי ורע ליה וליתן ליה לתינוק ישראל אתי למיסרך וליתן ליה לגדול גברי אתי לאיחלופי בישראל
כות שלח להו מת לא יתעסקו ביה לא יהודאין ולא ארמאין לא ביום טוב ראשון ולא ביום טוב שני
איני והאמר רבי יהודה בר שילת אמר רבי אסי עובדא הוה כבי כנישתא דמעון ביום טוב הסמוך לשבת
ולא

הלכה ברורה . בטעמים שלא יהא בה מחלוקת : ג' עבירות . כשח
ישפטו במחיר יורו ונביאיה בכסף יקמו : ג' פורענות . שרה
התרגש עיין תהיה ולכמות יער : ויטליך כבתחלה . ואמר כך יקרא
לך עיר הגדק לפרות בה ספינה : או בטלי יהירי . ישראל מתייהדים
בכלורית ובמלכושי יהירות כפרשים חורה אור

הלכה ברורה ומשנה ברורה במקום אחד :
חניא רבי יוסי בן אלישע אומר אם ראית
דור שצרות רבות באות עליו צא ובדוק
בדיני ישראל *שבל פורענות שבאה לעולם
לא באה אלא בשביל דייני ישראל שנאמר
שמעו נא זאת ראשי בית יעקב וקציני בית
ישראל המתעבים משפט ואת כל הישרה
יעקשו בונה ציון בדמים וירושלים בעולה
ראשיה בשותד ישפוטו וכהניה במדר יורו
ונביאיה בכסף יקמו ועל ה' ישענו וגו'
*רשעים הן אלא שתלו בפרועם בני שאמר
והיה העולם לפיכך מביא הקב"ה עליהן ג'
פורענות כנגד ג' עבירות שבידם שנאמר
לכן בגללכם ציון שדה תחרש וירושלים
עיין תהיה ודר הבית לבמות יער *ואין
הקב"ה משרה שבינתו על ישראל עד שיכלו
שופטים ושוטרים רעים מישאל שנאמר
ואשיבה ידי עלך ואצרוף כבוד סגך
ואסירה כל ברילך ואשיבה שופטך
כבראשונה ויעצרך כבתחלה וגו' *אמר עולא
*אין *ירושלים נפרדה אלא בצדקה שנאמר
ציון במשפט תפרדה וישיבה בצדקה אמר
רב פפא אי בטלי יהודי בטלי אמנושי אי
בטלי דייני בטלי *גורפטי אי בטלי יהודי
בטלי אמנושי דכתיב ואצרוף כבוד סגך אי
בטלי דייני בטלי גורפטי דכתיב *הסיר ה'
משפטך פנה אויבך אמר רבי מלאי משום
שבט מושלים שבר ה' מטה רשעים אלו
הדיינין שנעשו מקל לחונניהם שבט מושלים
אלו ת"ח שבט שפחות הדיינין כר זוטרא
אמר אלו תלמידי חכמים שמלמדים הלכות
ציבור לדייני בור אמר ר"א בן מלאי משום
כר"ל מאי דכתיב *כי כפיכם נגואלו בדם
ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברו שקך
לשונכם עולה תהגה כי כפיכם נגואלו בדם
אלו הדיינין ואצבעותיכם בעון אלו סיפרי
הדיינין שפתותיכם דברו שקך אלו עורכי
הדיינין לשונכם עולה תהגה אלו בעלי
דינין ואמר רבי מלאי משום ר' יצחק מגדלאה
מיום שפירש יוסף מאחו לא טעם טעם יין
הי"ט דכתיב *ולקרקד נזיר אחו ר' יוסי בר' חנינא
אמר אף הן לא טעמו טעם יין דכתיב *וישתו
וישברו עמו מבלל דעד האודנא לא (דהוה)
שיכרות) ואידך שיכרות הוא דלא הוה שתיה
מיהא הוה ואמר רבי מלאי בשטר *וראך
ולא

ושמח בלכו וכה לחשן המשפט על לבו : שלחו ליה בני בשבר ללוי כילה
מהו כשותא בכרמא מהו מת ביי"ט מהו אדאוויל נח גפשיה דלוי אמר
שבמאל לרב מגשיא אי חביבת שלח להו שלח להו כילה חורני על כל צידי
כילה ולא מצינו לה צד היתר ולישלח להו כרמאי בר יהוקאל לפי שאינן בני

[מסות כו'
פ"ט כ"ג ת'
ס"ב]

[מס' י"ז]

ספדרין מח'
[ע"ל ישראל
וכ"ל כתיב
וכתוב ופ"ט
ס"ט על חולין
ספדרין מח']

[גיר' ספדרין טרן ג'ו'
נזיר דמאפי ס"י סריס
וסטרי כסריס וכערך
יכיר גרם גורפטי ס"י
רשעים]

רבינו הנגאל
ותרין פת ראשונה הא
הוא פורש בספדים
בסוף פ"א : וזה שחשוב
רב מנשיא לבני כישכר
על תבילה ועל תבשות
בכרם ועל חסר ביום
כילן לאידי לפי שאינן
בני תורה . ס"ה א
שטעיק שאפילו רבנים
הם ותר"ס כגון אל
וכרופה לתן הספדרין
לעם הארץ אין אדם
רשאי לחרות לתן להיתר
אלא יחסי' עליון